

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Dominica Gaudete

El tercer diumenge d'Advent és conegut popularment com la *Dominica Gaudete* perquè ens ajuda a entreveure amb aquesta expressió llatina d'una manera continguda el goig per la proximitat de les celebracions del Nadal, del Naixement del Fill de Déu fet home. En aquest diumenge una vegada més Sant Joan Baptista vol ajudar a concretar en la vida de les persones la crida a la conversió. Una conversió que ha d'arribar als detalls més petits de la vida de cada dia i de la relació amb les persones. Una conversió que s'ha de viure des de l'actitud de la humilitat i la convicció de la fermesa en la fe.

Amb aquest emmarcament litúrgic voldria en aquesta carta comentar-vos els dos capítols darrers del Pla Pastoral Diocesà *Una Església a l'encontre de la persona* que acabem de promulgar per a aquests propers cinc anys, i del qual en vaig comentar els dos primers a la carta del diumenge passat.

El tercer capítol està dedicat a l'acció caritativa i social de la comunitat cristiana, i té com a títol significativament *Una família en sortida*. Realment és tota la comunitat cristiana la que ha d'actuar com una veritable família sortint a l'encontre de la persona necessitada, amb iniciatives i si és possible amb anticipació. La nostra Església diocesana en aquests anys ha incrementat notablement la seva acció en favor dels més desvalguts, atrapats en la crisi i la precarietat, i ha generat projectes diversos per ajudar al desenvolupament integral de la persona. Vol ser, en paraules del Papa Francesc a l'exhortació *Evangelii gaudium*, «una Església accidentada, ferida i tacada per haver sortit al carrer», una Església que esdevingui un veritable hospital de campanya.

En aquest primer curs d'aplicació del Pla l'acció a portar a terme és: *Organitzar a cada par-*

ròquia la pastoral de la salut amb un coordinador responsable i consolidar la coordinació entre les parròquies i el Servei Religios Hospitalari. Una acció que fa privilegiar l'atenció envers les persones grans i les persones malaltes, moltes de les quals pateixen la solitud i l'empobriment personal.

Finalment, el quart capítol porta per títol *El gust de ser poble*, i vol ajudar a viure la veritable comunió d'aquells que es troben en procés de conversió i que es comprometen d'una manera corresponsable en el poble de Déu. La conversió personal ha d'anar acompanyada de la conversió comunitària, i el Sant Pare ens recorda que ha d'arribar també a la conversió de les estructures de comunió que hi ha a l'Església, és a dir, a la diòcesi, a l'arxiprestat i a les parròquies. Sense aquest treball de conversió pastoral

i d'autèntica renovació, probablement l'acció evangelitzadora de l'Església en el món actual podria perdre força i fins i tot afeblir-se.

L'acció proposada per a aquest curs respecte a aquest apartat és: *Propiciar formes diverses per viure la fraternitat sacerdotal i expressar la comunió*, fent atenció especial a la importància dels preveres i diaques en aquest treball de comunió, que ha d'arribar també a les comunitats parroquials, als moviments i a les estructures diocesanes, als religiosos i als laics.

Albirem ja la celebració del Nadal, expressem el gust per formar part del poble dels batejats, però no oblidem que aquest camí demana la nostra conversió personal i comunitària. Que el camí de l'Advent ens hi ajudi.

ENTREVISTA

Pedagogia de l'Advent

IGNASI M. FOSSAS

En el llibre *L'Advent 6+1* (Publicacions de l'Abadia de Montserrat), el P. Ignasi M. Fossas, prior de Montserrat, presenta els elements més característics de la litúrgia d'Advent. L'explica d'una manera pedagògica, clara i amena, sense deixar de ser un text profund. Hi ofereix unes claus per ajudar al lector a viure amb intensitat aquest temps litúrgic, a més de donar-li uns elements que faciliten la memorització dels continguts —fa servir una regla mnemotècnica original: el número 6.

Per què és important l'Advent?

Perquè és el temps de preparació de la segona festa més important de l'any litúrgic, el Nadal. Ve a ser com una *quaresma* de Nadal. D'altra banda, l'Advent ens ajuda a comprendre millor què significa l'encarnació del Verb de Déu, de la segona persona de la Santa Trinitat, de quina manera això afecta la nostra vida i com és d'important, també, la veritat de la segona vinguda de Crist, el que en diem la fi del món i el judici final.

Quins són els elements més característics de la litúrgia d'Advent?

Diria que és la pedagogia del desig. L'Advent ens ensenya a gestionar els nostres desigs més íntims i més fonamentals. Ens ajuda a fer-los més intensos i al mateix temps ens indica on els podem satisfer adequadament o, més ben dit: Qui és l'únic que ens els pot satisfer plenament, o sigui Jesús de Natzaret, Déu i Home.

Com ho explica en el llibre?

Faig servir una cosa que vaig aprendre d'un professor salesià que vaig tenir a Roma. Ell deia que una cosa la saps bé quan la pots explicar o dir de sis maneres diferents. És el que ell anomenava *la regla del 6*. Un any que havia de fer una explicació molt breu sobre l'Advent als escolans, se'm va acudir de fer servir aquesta regla mnemotècnica i buscar els trets més propis de l'Advent: 1 tal, dos qual, tres... i així, endut pel joc dels números, hi vaig afegir el 7.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

Un record arrelat

Fa quaranta anys, els darrers dies de mes de novembre i els primers de desembre, els mitjans de comunicació recolliren a bastament la trista notícia de la mort d'un religiós que, acompanyat per dos dels seus alumnes de quinze i setze anys, havien traspassat mentre feien una travessa, víctimes d'una tempesta de vent i neu. El fet trasbalsà la vida de l'escola, de les famílies, dels professors, de tot el personal de serveis i, evidentment, dels alumnes, que llavors tenien entorn dels setze i disset anys. «Germans, no volem que ignoreu què serà dels qui han mort, perquè no us entristiu [...]. Tal com creiem que Jesús morí i ressuscità, també creiem que gràcies a Jesús, Déu s'endurà amb ell els qui han mort» (1Te 4, 13-18).

Han passat quaranta anys. Fa poques setmanes, un diumenge al matí, uns vint-i-cinc antics alumnes del professor i companys d'estudis dels alumnes traspassats es trobaren a la capella de l'escola. Els recursos tecnològics facilitaren la convocatòria. Hi havia també mitja dotzena d'antics professors. S'aplegaren entorn l'altar, cadascun amb la seva realitat personal, amb la seva història, però amb uns elements tem-

porals i vitals comuns, amb experiències viscudes i compartides en l'edat escolar, arrelades en la pròpia vida. Reunits per recordar i pregar junts des del nivell de fe de cadascú. També hi era la família d'un dels joves sinistrats. «En el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant», començà la celebració eucarística. Fou una celebració senzilla, participada i viscuda. Les paraules pronunciades i acollides, també els silencis, tenien un sentit i una densitat especials. Se succeïren cançons, pregàries, escolta atenta de la Paraula... i compartiren el pa de l'Eucaristia, Jesús entre nosaltres.

La trobada va tenir una estona per recordar i parlar del religiós professor i dels companys amb to serè i emotiu, de com van rebre la trista notícia i com la visqueren encara adolescents. Records de les persones i dels fets en la comunió dels sants que ens uneix en l'amor del Pare. Confiant en Ell com hi confiava el religiós professor, que tenia a la seva habitació un cartell en el qual, sobre la fotografia d'unes muntanyes, es llegia: «La tempesta pot precipitar-se damunt meu, enmig de l'abisme d'un torb ferotge... sempre en Jesús restaré salvat.»

HECHOS DE VIDA

La mejor inversión: dar y darse

Una vez leí unas líneas de un epítafio, que amplío:

1. «El dinero que **gastamos** para **comprar cosas**, ya **no existe**».
 2. Lo que **invertimos** en **caprichos** está **perdido**, se **esfumó**».
 3. Lo que tenemos **guardado**, **ahorrado**, es como si **no existiera**».
 4. Lo que **dimos**, **repartimos**, **ofrecimos** a los **pobres**, —por **Amor**—, está **bien guardado**, **crecido**, **multiplicado** en el **Cielo**».
- Todo el bien que hemos hecho y realizado** de todo **corazón** a los hermanos **Pobres**, lo que **compartimos**, todo lo que **dimos** por **Amor**, se lo **hicimos** a **Jesús**. **Él** nos **prometió** «el **ciento por uno**».

El cardenal F. Sebastián dice: «**Cáritas** es tan Iglesia como el **Sagrario**».

Por todo cuanto **hicimos**, **acompañamos**, **ayudamos** a un enfer-

mo, si fue hecho por **Amor**, la **recompensa** será **grande** en el **Cielo**.

—«Tú haz el bien y no mires a quién». Porque, el que **no hace el bien** y se **deja llevar por el mal**, además de hacer **daño a otros**, se **perjudica** a **sí mismo**, al **dejar de ayudar** y de **querer el bien del otro**».

El P. Plus enseñaba: «Nada **atrae menos** que los **semi generosos**».

Es falso que uno **se enriquece** con lo que **gana** y **atesora**. Uno se hace **rico** con lo que **da** y **se da**. Ya **acá** y para el **más Allá**.

—Sí, la **felicidad**, la **dicha** están en **dar y darse**.

J. M. Alimbau Argila
Pbro., lic. en Teol.,
Medalla de Plata del Inst. de
Teol. Espiritual de Barcelona
por sus 50 años en el *Full Dominical*
y en Radio Barcelona

Lectures de la missa diària i santoral

17. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Gn 49,1-2.8-10 / Sl 71 / Mt 1,1-17]. Sant Joan de Mata, prev. provençal, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); sant Llätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, resuscitat per Jesús; sant Esturmí, abat; sant Franc de Sena.

18. ■ Dimarts [Jr 23,5-8 / Sl 71 / Mt 1,18-24]. Mare de Déu de l'Esperança, o bé Expectació del part, anomenada popularment «de la O» (antífonas); sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, mr.

19. ■ Dimecres [Jt 13,2-7.24-25a / Sl 70 / Lc 1,5-25]. Sant Nemesi, mr.; sant Anastasi I, papa (399-401) i mr.; beat Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Fausta, mare de família mr.; santa Eva, mare dels humans.

20. ■ Dijous [Is 7,10-14 / Sl 23 / Lc 1,26-38]. Sant Benjamí, patriarca. Sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Marcari, prev. i mr.

21. ■ Divendres [Ct 2,8-14 (o bé: So 3,14-18a / Sl 32 / Lc 1,39-45)]. Sant Pere Canisi (1521-1597), prev. jesuïta i doctor de l'Església, nat a Nimega. Sant Severí, bisbe i mr.; sant Glicerí, prev. i mr.; sant Temístocles, mr.

22. ■ Dissabte [1Sa 1,24-28 / Sl: 1Sa 2,1.4-5.6-7.8abcd / Lc 1,46-56]. Sant Zenó o Zenon, mr.; santa Helena, vg. clarissa; santa Francesca-Xavierra Cabrini, vg., fund., patrona dels emigrants.

23. ■ † Diumenge vinent, IV d'Advent (lit. hores: 4a setm.) [Mi 5,2-5a / Sl 79 / He 10,5-10 / Lc 1,39-45]. Sant Joan de Kety (1390-1473), prevere de Cracòvia. Sant Sèrvul el Paralític; santa Victòria, verge i màrtir.

DIUMENGE III D'ADVENT

COMENTARI

Lectura de la profecia de Sofonies

(So 3,14-18a)

Crida de goig, ciutat de Sió. Aclama, Israel. Alegra't i celebra-ho de tot cor, ciutat de Jerusalem. El Senyor ha tret fora els qui et condemnaven, ha fet fugir els teus enemics. Tens dintre teu el Senyor, rei d'Israel, no veuràs mai més cap desastre. Aquell dia diran a Jerusalem: «No tinguis por, Sió, no deixis caure les mans, el Senyor, el teu Déu, el tens a dintre, com a Salvador poderós; per tu s'ha transportat d'alegria, et renova el seu amor, està de festa i crida de goig com en dies d'aplec».

Salm responsorial (Is 12,2-6)

R. *Aclama'l ple de goig perquè el Sant d'Israel és gran a la teva ciutat.*

El Senyor és el Déu que em salva, / confio, no m'espanto. / D'ell em ve la força i el triomf, / és ell qui m'ha salvat. R.

Cantant de goig sortirem a buscar l'aigua / de les fonts de salvació. / «Enaltiu el Senyor, proclameu el seu nom, / feu conèixer entre els pobles les seves gestes. / Recordeu que el seu nom és excels». R.

Canteu al Senyor que ha fet coses glorioses. / Que ho publiquin per tota la terra. / Poble de Sió, aclama'l ple de goig, / perquè el Sant d'Israel / és gran a la teva ciutat. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 4,4-7)

Germans, viviu sempre contents en el Senyor; ho repeteixo, viviu contents. Que tothom us conegui com a gent de bon tracte. El Senyor és a prop. No us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregària i a la súplica, i presenteu a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies. Així la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist.

✠ Lectura de l'Evangelio segons sant Lluc (Lc 3,10-18)

En aquell temps, la gent preguntava a Joan: «Així, doncs, què hem de fer?» Ell els responia: «Qui tingui dos vestits, que en doni al qui no en té, i qui tingui menjar que el comparteixi també amb els altres». Entre els qui anaven a fer-se batejar, hi havia també uns cobradors d'impostos que li deien: «I nosaltres, mestre, ¿què hem de fer?» Ell els contestà: «No exigiu més del que està establert». Igualment uns guardes li preguntaven: «Què hem de fer també nosaltres?» Ell els deia: «No forceu ningú amenaçant de maltractar-lo o de denunciar-lo; acontenteu-vos de la vostra soldada».

La gent, que vivia en l'expectació, sospitava si Joan no fóra potser el Messies. Ell respongué dient a tothom: «Jo us batejo només amb aigua, però ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni de deslligar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar la seva era; el blat, l'entrarà al seu graner, però la palla, la cremarà en un foc que no s'apaga». Amb aquestes i moltes altres exhortacions, Joan anunciava al poble la bona nova.

Lectura de la profecia de Sofonías

(Sof 3,14-18a)

Alégrate hija de Sión, grita de gozo Israel, regocíjate y disfruta con todo tu ser, hija de Jerusalén.

El Señor ha revocado tu sentencia, ha expulsado a tu enemigo. El rey de Israel, el Señor, está en medio de ti, no temas mal alguno. Aquel día se dirá a Jerusalén: «¡No temas! ¡Sión, no desfallezcas!». El Señor tu Dios está en medio de ti, valiente y salvador; se alegra y goza contigo, te renueva con su amor; exulta y se alegra contigo como en día de fiesta.

Salmo responsorial (Is 12,2-6)

R. *Gritad jubilosos, porque es grande en medio de ti el Santo de Israel.*

«Él es mi Dios y Salvador: / confiaré y no temeré, / porque mi fuerza y mi poder es el Señor, / él fue mi salvación». / Y sacaréis aguas con gozo / de las fuentes de la salvación. R.

«Dad gracias al Señor, / invocad su nombre, / cantad a los pueblos sus hazañas, / proclamad que su nombre es excelso». R.

Tañed para el Señor, que hizo proezas, / anunciadlas a toda la tierra; / gritad jubilosos, habitantes de Sión, / porque es grande es en medio de ti el Santo de Israel. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 4,4-7)

Hermanos: Alegraos siempre en el Señor; os lo repito, alegraos. Que vuestra medida la conozca todo el mundo. El Señor está cerca. Nada os preocupe; sino que, en toda ocasión, en la oración y en la súplica, con acción de gracias, vuestras peticiones sean presentadas a Dios. Y la paz de Dios, que supera todo juicio, custodiará vuestros corazones y vuestros pensamientos en Cristo Jesús.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 3,10-18)

En aquel tiempo, la gente preguntaba a Juan: «Entonces, ¿qué debemos hacer?». Él contestaba: «El que tenga dos túnicas, que comparta con el que no tiene; y el que tenga comida, haga lo mismo». Vinieron también a bautizarse unos publicanos y le preguntaron: «Maestro, ¿qué debemos hacer nosotros?». Él les contestó: «No exijáis más de lo establecido». Unos soldados igualmente le preguntaban: «Y nosotros, ¿qué debemos hacer?». Él les contestó: «No hagáis extorsión ni os aprovechéis de nadie con falsas denuncias, sino contentaos con la paga». Como el pueblo estaba expectante, y todos se preguntaban en su interior sobre Juan si no sería el Mesías, Juan les respondió dirigiéndose a todos: «Yo os bautizo con agua; pero viene el que es más fuerte que yo, a quien no merezco desatarle la correa de sus sandalias. Él os bautizará con Espíritu Santo y fuego; en su mano tiene el bieldo para aventar su parva, reunir su trigo en el granero y quemar la paja en una hoguera que no se apaga». Con estas y otras muchas exhortaciones, anunciaba al pueblo el Evangelio.

Advent: una alegria confiada que reconforta i esperona

MN. MARCOS ACEITUNO DONOSO

Com a Església en camí, Poble de Déu que peregrina enmig de la història, la companyia del Senyor Ressuscitat és el nostre únic sosteniment real. Ara bé, la nostra condició de creients es manifesta en el testimoni públic que donem. El temps d'Advent, bo i no ser directament un temps penitencial, sí que ens convida a replantejar-nos com vivim en aquest món, ja que Advent significa preparació per a la vinguda definitiva del Senyor Jesús, i també a redreçar la nostra vida com a testimonis que Déu existeix, ens estima, ens salva i ens transforma en persones amb un *Esperit nou*: l'Esperit Sant de Crist.

En l'Evangelio que hem sentit avui, Lluc ens presenta el missatge del Baptista, en extraordinària coherència amb allò que predicarà Crist posteriorment. Són indicacions senzilles, gairebé de sentit comú natural: vida de sobrietat i de correcte compliment de les obligacions personals. Ara bé, sant Joan Baptista, precursor del Senyor, ens recorda que cal nodrir aquestes accions d'una *ànima*, d'una *motivació sobrenatural i interior*: l'alegria confiada que no estem sols en la vida, que Déu Pare és provident, i que ens acompanya i ens guia en cada circumstància de la nostra història personal i comunitària.

Així, com Crist va voler mostrar amb la seva vida i la seva missió com a profeta que un altre estil de vida és possible, nosaltres, ara, tenim la tasca de ser testimonis d'aquesta vida *subversiva*, amb la subversió de l'amor de Déu: confessant la fe, celebrant els sagraments, tastant el bon gust de ser Poble del Senyor, unint-nos a Déu i entre nosaltres amb esperit de pregària. Sense això, recordem, no serviria de res una vida correcta o coherent. Cal que vagi acompanyada d'autenticitat de cor i de vida.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 16, a les 14 h. Celebració de Nadal de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de la Província Eclesiàstica a Barcelona. / **A les 19 h,** Pessebre Vivent de la parròquia de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola.

Dilluns 17, a les 16 h. Visita al Mòdul Penitenciari de l'Hospital de Terrassa.

Dimecres 19, a les 13 h. Felicitació de Nadal de la Cúria Diocesana. / **A les 19 h,** celebració de Nadal amb el claustre de professors de l'Escola Mare de Déu de la Salut de Sabadell.

Divendres 21, a les 13.15 h. Missa i celebració nadalenca al Seminari Diocesà (Valldoreix).

gració de l'església. Hi assistí la Sra. Isabel García Ripoll, Alcaldessa, la Coral Renaixença i nombrosos poble fidel.

Mons. Saiz Meneses participa en la XXV Ultreya Nacional de Curssets de Cristiandat a Mèxic. Entre els dies 23 i 25 de novembre, Mons. Saiz Meneses, Bisbe de Terrassa i Consiliari Nacional del Moviment Curssets de Cristiandat, va participar a Querétaro (Mèxic) en la XXV Ultreya Nacional de Mèxic. Convidat per Mons. Faustino Armendáriz, Bisbe de Querétaro, pronuncià la conferència «Espiritualidad de Comunió en el Movimiento Cursillos de Cristiandad».

L'Orfeó de Sabadell actua a la Salut. El diumenge 25 de novembre, solemnitat de Crist Rei, al Santuari de la Mare de Déu de la Salut, l'Orfeó de Sabadell interpretà diverses peces musicals després de la Missa amb motiu de la proximitat de la festa de Santa Cecília, patrona de la música.

50 anys de la Residència Sacerdotal Sant Josep Oriol. El dimecres 28 de novembre tingué lloc l'acte central de la

celebració del cinquantè aniversari de la Residència Sacerdotal Sant Josep Oriol que acull preveres jubilats de les tres diòcesis de la Província Eclesiàstica. Presidí la Missa el cardenal Joan Josep Omella, Arquebisbe de Barcelona. Concelebraren Mons. Josep Àngel Saiz Meneses —que predicà l'homília— i Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar i actual President-Delegat del Patronat de la Fundació Sant Josep Oriol.

Agenda

Concert de Marata. A la parròquia de Santa Coloma de Marata. Dissabte 29 de desembre, a les 21 h, «Moltes flauticitats» amb Claudi Arimany i moltes altres flautes.

Pessebres de la Catedral. 76è Pessebre oficial i exposició de diorames. Del 2 de desembre de 2018 al 6 de gener de 2019. De dilluns a divendres: de 17.30 a 20.30 h; dissabtes, diumenges, ponts i festius: d'11.30 a 13.30 h i de 17.30 a 20.30 h.

Exposició extraordinària del 75è Aniversari de l'Agrupació de Pessebristes. Del 2 de desembre de 2018 al 2 de febrer. De dilluns a divendres, de 17 a 21 h; dissabtes, diumenges, ponts i festius: d'11 a 14 h i de 17 a 21 h. Lloc: Sala Muncunill (Pl. Didó, 3 - Terrassa).

Notícies

Inici de ministeri de rector a Santa Perpètua. El diumenge 18 de novembre, Mons. Salvador Cristau presidí la celebració de l'Eucaristia a la parròquia de Santa Perpètua a Santa Perpètua de Mogoda en l'inici de ministeri de rector de Mn. Mario Jurado Viceira. Aquell dia se celebraven 840 anys de la consa-

REMADE MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Dominica Gaudete

El tercer domingo de Adviento es conocido popularmente como la *Dominica Gaudete* porque nos ayuda a entrever con esta expresión latina de una manera contenida el gozo por la proximidad de la Navidad, del Nacimiento del Hijo de Dios hecho hombre. En este domingo San Juan Bautista quiere ayudarnos una vez más a concretar en la vida de las personas la llamada a la conversión. Una conversión que debe llegar a los detalles más pequeños de la vida de cada día y de la relación con las personas. Una conversión que hay que vivir desde la actitud de la humildad y la convicción de la firmeza de la fe.

Con este marco litúrgico quisiera comentaros en esta carta los dos últimos capítulos del Plan Pastoral Diocesano *Una Iglesia al encuentro de la persona* que acabamos de promulgar para estos próximos cinco años,

y del cual comenté los dos primeros capítulos en la carta del pasado domingo.

El tercer capítulo está dedicado a la acción caritativa y social de la comunidad cristiana y tiene significativamente como título *Una familia en salida*. Realmente es la comunidad cristiana entera la que ha de actuar como una verdadera familia saliendo al encuentro de la persona necesitada, con iniciativas y, si es posible, con anticipación. Durante estos años nuestra Iglesia diocesana ha incrementado notablemente su acción en favor de los más desvalidos, atrapados en la crisis y la precariedad, y ha generado diversos proyectos para ayudar al desarrollo integral de la persona. Quiere ser, en palabras del Papa Francisco en la exhortación *Evangelii gaudium*, «una Iglesia accidentada, herida y manchada por haber salido a la calle», una Iglesia que se convier-

ta en un verdadero hospital de campaña.

En este primer curso de aplicación del Plan la acción a llevar a término es: *Organizar en cada parroquia la pastoral de la salud con un coordinador responsable y consolidar la coordinación entre las parroquias y el Servicio Religioso Hospitalario*. Una acción que lleva a privilegiar la atención hacia las personas mayores y las personas enfermas, muchas de las cuales sufren la soledad y el empobrecimiento personal.

Finalmente, el cuarto capítulo lleva el título *El gusto de ser pueblo*, y quiere ayudar a vivir la verdadera comunión de quienes se encuentran en proceso de conversión y se comprometen de una manera corresponsable en el pueblo de Dios. La conversión personal debe ir acompañada de la conversión comunitaria, y el Santo Padre nos recuerda que también debe llegar

a la conversión de las estructuras de comunión que hay en la Iglesia, es decir, a la diócesis, al arciprestazgo y a las parroquias. Sin este trabajo de conversión pastoral y de auténtica renovación, probablemente la acción evangelizadora de la Iglesia en el mundo actual podría perder fuerza e incluso debilitarse.

La acción propuesta para este curso en relación con este apartado es: *Propiciar formas diversas para vivir la fraternidad sacerdotal y expresar la comunión*, prestando especial atención a la importancia de los presbíteros y diáconos en este trabajo de comunión, que debe llegar también a las comunidades parroquiales, a los movimientos y a las estructuras diocesanas, a los religiosos y a los laicos.

Vislumbremos ya la celebración de la Navidad, expresemos el gusto por formar parte del pueblo de los bautizados, pero no olvidemos que este camino pide nuestra conversión personal y comunitaria. Que el camino del Adviento nos ayude a ello.